

Ο ΚΟΛΑΙΚΑΣ ΤΩΝ ΛΗΣΤΩΝ*

"Αρθρον 1: Καταδίωξις καὶ ἔξοντωσις πάντων τῶν ἡγούμενων ὀπασθῆστε τὴν καταστροφὴν των.

"Αρθρον 2: Νά συλλαμβάνωσι τοὺς ὑποδεκτήντας εἰς τὴν ἔξουσιαν ληστὴν, καὶ νά παραδεχματίζωσιν αὐτούς δι' ἀκρωτηριασμοῦ.

"Εν ὑπορροῇ δέ νά τοὺς φονεύωσι, τά δέ πτώματά των νά ἐκθέσων εἰς δημοσίαν τινὰ ὅδον.

"Αρθρον 3: Ν' ἀπάρωσιν αἰγαλώτους τοὺς πλονισίους καὶ νά ξηρῶσι παց' αὐτῶν τόσα λίγα, σῶσα ἣν δυνατόν νά δώσωσι, χωρίς νά κερδούσενωσι τὴν κοινωνικὴν των θέσην ἔξοχομενον τῆς αἰγαλωσίας.

"Αρθρον 4: Εάν ἀπερόνωσαν αἰγαλώτον καὶ δέν δοθῶσι τά ἡγηθέα λόγια ἐν τῇ δικαιοθείᾳ προθεσμία, νά θανατώνται οὗτος, ή δέ κεραλή του, αὐτὸν δυνατόν, νά πέμπτηται εἰς τοὺς συγγενεῖς του." Ή

θανατική πονή ἐμφρέστο διά λαχοῦ μεταξύ των.

"Αρθρον 5: Εάν τό δικαιοθέν ποσόν τῆς ἔξαγορᾶς σταλῇ ἐλεύθερον αποφασίζεται διά κήρυξον ή παραδοχῆ του ἥμητ. Εν περιπτώσει παραδοχῆς, ἀποκοπεται διά τὴν ἔξαγορην ταῦτη τό ἔν τοῦ ἀτίων τοῦ αἰγαλώτου, καὶ εἴτα ἀρίσται ἐλεύθερος.

"Αρθρον 6: Απαγγέλεις αἰγαλώτος, καὶ, κατά τὴν φράσιν των, λυτρωθεῖς, δέν ἀπαλλάσσεται ἐπ' οὐδὲμια προφάσει ἄνευ λίγων.

"Αρθρον 7: Εάν συμπέσῃ νά συμπλακῶσι μετά στρατιωτικῶν ἀποστολῶν, καὶ δέν δύνανται νά φέρουσι μεθ' ἑαυτῶν ἡσάντα τὸν αἰγαλώτον, νά τὸν φονεύωσι πάραντα.

"Αρθρον 8: Νά σεβανται τοὺς κομιστάς τῶν λητῶν, καὶ νά δίσουσιν αὐτοῖς, μετά τό πέρας τῆς παραλαβῆς τῶν λητῶν, δῶρα μικρά κηματικά.

"Αρθρον 9: Ο αἰγαλώτος, μετά τὴν ἀπότιουν τῶν λήτων, πανει τοῦ νά θεωρηται ως τοινότος, ἐπομένως ἀραιοῦσται παρ', αὐτοῦ τά σκονία, κείρεται τὸν πόρωνα, καὶ προσφέρονται αὐτῷ δῶρα μικρά κηματικά.

"Αρθρον 10: Εάν την ληστῶν παρέκτη ὑπονοίας ἐπιδουν λῆδες κατά τῆς ζωῆς συναδέλφων του, τυμωρεῖται ἀμέσως μὲ θάνατον.

"Αρθρον 11: Οὐδείς γίνεται δεκτός εἰς τάξεις των, έάν δέν γίνεται εἰνορτωτημένος διά τυνος ἐγκληματικῆς πράξεως.

"Αρθρον 12: Εάν αἰγαλώτος ἀποδράσει ἀπό τάξις κειρας του ἐπιταμένου τὴν φύλαξην του, οἱ ληστῆς οὗτος πηρίσσεται ἀνάξιος τοῦ ἐπαγγέλματος, ἐπομένως ἀποσάλλεται τῆς συμμορίας.

"Αρθρον 13: Νά πληρωνων ἐν αντορρῃ καταδιώξεις καὶ ἐν ἐπισθμοῖς ημέραις, τά περδατα ή τάς αἵρας, ἄντα λαμβάνωται παρά τῶν ποιμένων πρός κείσην των.

"Αρθρον 14: Ν' ἀφιερώνωσιν εἰς Ἐρημοκλήσιον ἡ εἰς Μονῆν τυνανάδιογον κηπητανῆν ποσότητα πρός κατασκεψήν. Αγίας τυνός εἰκόνος, ἡ ἄλλον ἐκκηπιστικοῦ σκεύους τυνός ποσός ἔξι λέβασιν τῶν ἀμαρτημάτων, τά ὄποια τυχόν ἐπορίσσειν ἐκτὸς τοῦ κυκλου τῶν καθηκόντων των καὶ τοῦ παρόντος Νόμου.

"Αρθρον 15: Νά περιποιῶνται τοὺς αἰγαλώτους ἀναλόγως τῆς ἀναρροής των καὶ τῆς κοινωνικῆς των θέσεως.

"Αρθρον 16: Νά μη πλησιάζωσι γυναικας.

* Πηγή: "Ανθεύου Μούσιοντος, ἀνθυπολογιστοῦ τοῦ πεζικοῦ, Τὸ κάποιον τῆς ἐν Ἑλλάδι ληστείας, Έκδ. Εθνικόν Μέλλον, Ερμούπολις, 1869 (σσ. 5 + 34).